Programowanie obiektowe w Javie

dzień 2

Plan

- 1. Dziedziczenie
- 2. Zaawansowana obiektowość

Coders Lab
— SZKOŁA IT —

Dziedziczenie jest sposobem na to, aby jedna klasa mogła przejmować funkcjonalność innej klasy.

Mówimy w takim przypadku, że klasa A dziedziczy po klasie B.

Klasa dziedzicząca ma wszystkie pola i metody klasy, którą rozszerza.

Gdy projektujemy relację dziedziczenia, należy sobie zadać pytanie, czy każda podklasa, może być też traktowana jak obiekt klasy rodzica?

Na przykład każdy ebook jest też książką, zatem ebook może dziedziczyć po książce.

Każdy kot perski jest też po prostu kotem, zatem kot perski może dziedziczyć po kocie.

Ale żaden kot nie jest psem, zatem kot nie może dziedziczyć po psie.

Dziedziczenie deklarujemy podczas definiowania klasy.

Zapis schematyczny:

class A extends B

extends – to słowo kluczowe, którego używamy do zadeklarowania dziedziczenia

W przypadku dziedziczenia mówimy też często o relacji rodzic–dziecko.

W przypadku Javy rodzic może mieć wiele dzieci, ale dziecko może mieć tylko jednego rodzica.

- Klasa bazowa (nadrzędna) bardziej ogólna.
- Klasa dziedzicząca (potomna, pochodna)
 bardziej specjalistyczna.

Coders Lab

Dziedziczenie to podstawowy mechanizm programowania obiektowego.

Główne zalety:

- wielokrotne wykorzystanie klas,
- spójna hierarchia,
- łatwiejsza modyfikacja.

Klasa może być zarówno klasą bazową dla innych, jak i dziedziczącą.

```
class A {}
class B extends A {}
class C extends B {}
```

Dziedziczenie to podstawowy mechanizm programowania obiektowego.

Główne zalety:

- wielokrotne wykorzystanie klas,
- spójna hierarchia,
- łatwiejsza modyfikacja.

Klasa może być zarówno klasą bazową dla innych, jak i dziedziczącą.

```
class A {}
class B extends A {}
class C extends B {}
```

- A klasa bazowa dla klasy B
- B klasa potomna z klasy A

7

Dziedziczenie to podstawowy mechanizm programowania obiektowego.

Główne zalety:

- wielokrotne wykorzystanie klas,
- spójna hierarchia,
- łatwiejsza modyfikacja.

Klasa może być zarówno klasą bazową dla innych, jak i dziedziczącą.

```
class A {}
class B extends A {}
class C extends B {}
```

- A klasa bazowa dla klasy B
- B klasa potomna z klasy A
- B klasa bazowa dla klasy C
- C klasa potomna z klasy B

Coders Lab

Dziedziczenie – przykład

Na poniższych przykładach widać korzyści płynące z wykorzystywania dziedziczenia.

Bez dziedziczenia:

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
}
public class Ebook {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
    public int sizeInMB;
}
```

Z dziedziczeniem:

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
}
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
}
```

Dziedziczenie – przykład

Na poniższych przykładach widać korzyści płynące z wykorzystywania dziedziczenia.

Bez dziedziczenia:

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
}

public class Ebook {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
    public int sizeInMB;
}
```

Tutaj nie używamy dziedziczenia i musimy deklarować od nowa wszystkie atrybuty.

Z dziedziczeniem:

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
}
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
}
```

Dziedziczenie – przykład

Na poniższych przykładach widać korzyści płynące z wykorzystywania dziedziczenia.

Bez dziedziczenia:

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
}
public class Ebook {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
    public int sizeInMB;
}
```

Tutaj nie używamy dziedziczenia i musimy deklarować od nowa wszystkie atrybuty.

Z dziedziczeniem:

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
}
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
}
```

Tutaj dziedziczymy po klasie **Book**, musimy zatem dopisać tylko nowe atrybuty, bo przejmujemy wszystkie atrybuty istniejące w klasie **Book**.

Konstruktor przy dziedziczeniu

- Podczas tworzenia obiektu wywoływany jest bezargumentowy konstruktor.
- Konstruktor bez argumentów rodzica zostanie użyty domyślnie w klasie dziecka.
- Konstruktory z argumentami klas nadrzędnych nie zostaną użyte (chyba że jasno wymusimy ich użycie).
- Wywołanie konstruktora klasy bazowej realizujemy z wykorzystaniem słowa kluczowego super.

Przykład

```
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
    public Ebook(){
        super();
    }
}
```

Konstruktor przy dziedziczeniu

- Podczas tworzenia obiektu wywoływany jest bezargumentowy konstruktor.
- Konstruktor bez argumentów rodzica zostanie użyty domyślnie w klasie dziecka.
- Konstruktory z argumentami klas nadrzędnych nie zostaną użyte (chyba że jasno wymusimy ich użycie).
- Wywołanie konstruktora klasy bazowej realizujemy z wykorzystaniem słowa kluczowego super.

Przykład

```
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
    public Ebook(){
        super();
    }
}
```

W ten sposób wywołamy bezargumentowy konstruktor klasy **Book**.

```
public class Parent {
    public Parent() {
        System.out
        .println("Parent constructor");
    }
}
public class Child extends Parent{
}
```

```
public class Main {
    public static
    void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

```
public class Parent {
    public Parent() {
        System.out
        .println("Parent constructor");
    }
}
public class Child extends Parent{
}
```

Konstruktor klasy Parent bez argumentów.

```
public class Main {
    public static
    void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

```
public class Parent {
    public Parent() {
        System.out
        .println("Parent constructor");
    }
}
public class Child extends Parent{
}
```

Konstruktor klasy Parent bez argumentów.

Klasa Child dziedziczy po Parent.

```
public class Main {
    public static
    void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

```
public class Parent {
    public Parent() {
        System.out
        .println("Parent constructor");
    }
}
public class Child extends Parent{
}
```

Konstruktor klasy Parent bez argumentów.

Klasa Child dziedziczy po Parent.

```
public class Main {
    public static
    void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Utworzenie obiektu child klasy Child.

```
public class Parent {
    public Parent() {
        System.out
        .println("Parent constructor");
    }
}
public class Child extends Parent{
}
```

Konstruktor klasy Parent bez argumentów.

Klasa Child dziedziczy po Parent.

```
public class Main {
    public static
    void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Utworzenie obiektu child klasy Child.

Wynik na konsoli: Parent constructor

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
    public Book(String name,
                double price,
                String author) {
        this.name = name;
        this.price = price;
        this.author = author;
```

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
    public Book(String name,
                double price,
                String author) {
        this.name = name;
        this.price = price;
        this.author = author;
```

Konstruktor klasy **Book** ustawiający wartości atrybutów przy tworzeniu obiektu.

```
public class Book {
    public String name;
    public double price;
    public String author;
    public Book(String name,
                double price,
                String author) {
        this.name = name;
        this.price = price;
        this.author = author;
```

Konstruktor klasy **Book** ustawiający wartości atrybutów przy tworzeniu obiektu.

Wywołanie konstruktora klasy **Book**. Argumenty **name**, **price**, **author** są klasy nadrzędnej.

Mamy możliwość utworzenia konstruktora klasy podrzędnej – **Ebook**, który przyjmuje i ustawia wszystkie atrybuty klasy **Ebook**, z jednoczesnym wykorzystaniem konstruktora klasy nadrzędnej – **Book**.

```
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
    public Ebook(String name, double price, String author, int sizeInMB) {
        super(name, price, author);
        this.sizeInMB = sizeInMB;
    }
}
```

Coders Lab

Mamy możliwość utworzenia konstruktora klasy podrzędnej – **Ebook**, który przyjmuje i ustawia wszystkie atrybuty klasy **Ebook**, z jednoczesnym wykorzystaniem konstruktora klasy nadrzędnej – **Book**.

```
public class Ebook extends Book {
   public int sizeInMB;

   public Ebook(String name, double price, String author, int sizeInMB) {
      super(name, price, author);
      this.sizeInMB = sizeInMB;
   }
}
```

Konstruktor klasy **Ebook** ustawiający wartości atrybutów przy tworzeniu obiektu.

Mamy możliwość utworzenia konstruktora klasy podrzędnej – **Ebook**, który przyjmuje i ustawia wszystkie atrybuty klasy **Ebook**, z jednoczesnym wykorzystaniem konstruktora klasy nadrzędnej – **Book**.

```
public class Ebook extends Book {
    public int sizeInMB;
    public Ebook(String name, double price, String author, int sizeInMB) {
        super(name, price, author);
        this.sizeInMB = sizeInMB;
    }
}
```

Konstruktor klasy **Ebook** ustawiający wartości atrybutów przy tworzeniu obiektu.

Metoda **super** przekazuje wszystkie dane do klasy rodzica. Wywołanie konstruktora klasy nadrzędnej **Book**.

Nadpisywanie/przedefiniowywanie niestatycznych metod (**overriding**) służy stworzeniu nowej funkcjonalności dla obiektów klasy podrzędnej.

W praktyce polega to na stworzeniu metody w klasie podrzędnej, która ma taką samą nazwę, listę parametrów oraz zwracany typ.

Kod

Kod

Kod

Kod

Słowo kluczowe **super** spowoduje wywołanie metody **printBook** z klasy **Book** (po której dziedziczy **Ebook**).

Kod – wywołanie

```
public static void main(String[] args) {
    Ebook ebook = new Ebook();
    ebook.printBook();
}
```

Wynik

```
Drukowanie ebook
Drukowanie ...
```

Coders Lab

Kod – wywołanie

```
public static void main(String[] args) {
    Ebook ebook = new Ebook();
    ebook.printBook();
}
```

Utworzenie obiektu klasy **Ebook**.

Wynik

```
Drukowanie ebook
Drukowanie ...
```

Kod – wywołanie

```
public static void main(String[] args) {
    Ebook ebook = new Ebook();
    ebook.printBook();
}
```

Utworzenie obiektu klasy **Ebook**.

Wywołanie metody printBook().

Wynik

```
Drukowanie ebook
Drukowanie ...
```

Kod – wywołanie

```
public static void main(String[] args) {
    Ebook ebook = new Ebook();
    ebook.printBook();
}
```

Utworzenie obiektu klasy Ebook.

Wywołanie metody printBook().

Wynik

```
Drukowanie ebook
Drukowanie ...
```

Pochodzi z metody printBook() klasy Ebook.

Kod – wywołanie

```
public static void main(String[] args) {
    Ebook ebook = new Ebook();
    ebook.printBook();
}
```

Utworzenie obiektu klasy **Ebook**.

Wywołanie metody printBook().

Wynik

Drukowanie ebook Drukowanie ...

Pochodzi z metody printBook() klasy Ebook.

Pochodzi z metody printBook() klasy Book.

Adnotacja @Override

Adnotacje są to specjalne konstrukcje, które pozwalają na przekazanie dodatkowych informacji na temat kodu.

Nad nadpisywaną metodą możemy umieścić adnotację o nazwie @Override.

Adnotacja ta nie jest wymagana, za jej pomocą informujemy kompilator, że nadpisujemy metodę.

Przykład

Adnotacja @Override

Przykład

W przypadku oznaczenia taką adnotacją metody, która nie spełnia warunków nadpisania, np. zawiera inne parametry, otrzymamy wyjątek typu:

Exception in thread "main" java.lang.Error: Unresolved compilation problem: The method printBook(int) of type Ebook must override or implement a supertype method

Adnotacja @Override

Przykład

Metoda zawiera dodatkowy parametr typu int, którego nie ma metoda z klasy **Book**.

W przypadku oznaczenia taką adnotacją metody, która nie spełnia warunków nadpisania, np. zawiera inne parametry, otrzymamy wyjątek typu:

Exception in thread "main" java.lang.Error: Unresolved compilation problem: The method printBook(int) of type Ebook must override or implement a supertype method

final

Oznaczenie metody słowem **final** powoduje, że klasy dziedziczące nie mogą jej przesłonić.

```
public class Book {
    final void name() {
        System.out.println("test1");
    }
}
```

Niedozwolona jest w związku z tym następująca konstrukcja:

```
public class Ebook extends Book {
    final void name() {
        System.out.println("test2");
    }
}
```

Coders Lab

Final jest przydatny kiedy w naszej klasie nie chcemy by opracowany przez nas algorytm zmienił działanie w klasie pochodnej.

```
public class Chess {
    final public String
      getStartingPlayer() {
      return "white";
    }
}
```

Niedozwolona jest w związku z tym następująca konstrukcja:

```
public class DarkChess extends Chess{
    @Override
    public String getStartingPlayer() {
        return "black";
    }
}
```

Coders Lab

Final jest też przydatny gdy używamy metody w konstruktorze. Spójrz na poniższy przykład:

```
public class Parent {
    public int parentData = 123;
    public Parent() {
        System.out
        .println("Parent constructor");
        showInfo();
    public void showInfo() {
        System.out
        .println("Wartość parentData:"
                + parentData);
```

Przeciążenie metody **showInfo()** jest nie zalecane, ponieważ doprowadzi do błędów w naszym kodzie.

```
public class Child extends Parent{
    public int childData = 42;
    public Child() {
        System.out
        .println("Child constructor");
    @Override
    public void showInfo() {
        System.out
        .println("childData:"
                 + childData);
                                  Coders Lab
```

20

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

)

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Tworzymy nowy obiekt klasy Child

40

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Tworzymy nowy obiekt klasy Child

Zostanie użyty konstruktor bez argumentów rodzica - a w nim jest przesłonięta metoda showInfo().

Coders Lab

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Tworzymy nowy obiekt klasy Child

Zostanie użyty konstruktor bez argumentów rodzica - a w nim jest przesłonięta metoda showInfo().

Konstruktor rodzica nie ma w sobie zmiennej **childData** - skąd będzie wiedział, jaką wartość ma ta zmienna?

Coders Lab

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Tworzymy nowy obiekt klasy Child

Zostanie użyty konstruktor bez argumentów rodzica - a w nim jest przesłonięta metoda showInfo().

Konstruktor rodzica nie ma w sobie zmiennej **childData** - skąd będzie wiedział, jaką wartość ma ta zmienna?

Spójrz na wynik na konsoli:

```
Parent constructor childData:0
Child constructor
```

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Child child = new Child();
    }
}
```

Tworzymy nowy obiekt klasy Child

Zostanie użyty konstruktor bez argumentów rodzica - a w nim jest przesłonięta metoda showInfo().

Konstruktor rodzica nie ma w sobie zmiennej **childData** - skąd będzie wiedział, jaką wartość ma ta zmienna?

Spójrz na wynik na konsoli:

Parent constructor childData:0
Child constructor

Rozwiązaniem tego problemu jest uczynienie metody, showInfo() final

Przeciążanie metod

W jednej klasie nie mogą znajdować się dwie metody (lub więcej) o takiej samej nazwie i takich samych parametrach (nazwa i typ).

Możemy utworzyć w klasie kilka metod o takich samych nazwach, ale różnych parametrach.

Java rozpoznaje na tej podstawie, która z metod ma być wywołana.

Przeciążanie metod

W zależności od tego z jakimi parametrami zostanie wywołana metoda, zostanie użyta odpowiednia jej implementacja.

Wywołanie metody, która nie przyjmuje parametrów:

```
ebook.printBook();
```

Wywołanie metody przyjmującej parametr typu String:

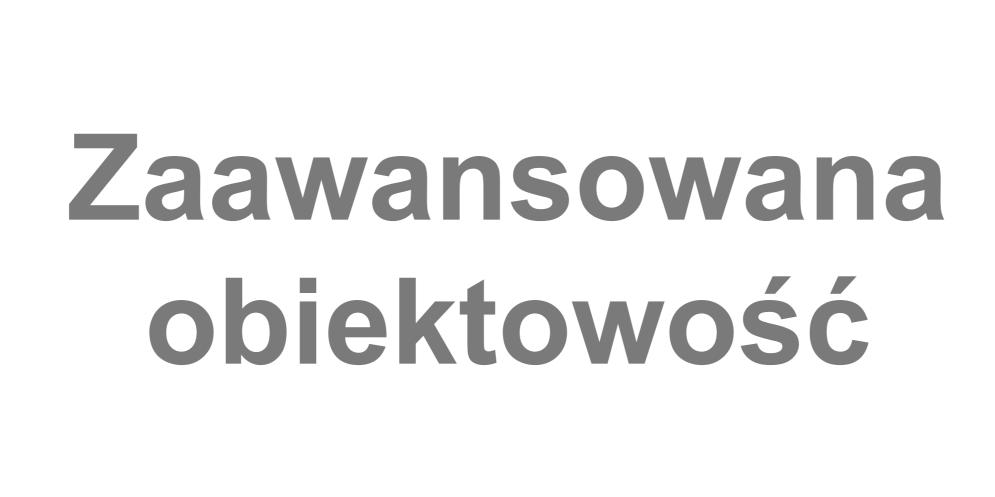
```
ebook.printBook("Druk");
```

Wywołanie metody przyjmującej parametr typu int:

```
ebook.printBook(333);
```

Zadania

Klasa Object

Wszystkie klasy zawsze są podklasami klasy **Object**. Dzięki temu możemy w każdej klasie korzystać z metod, które są zawarte w klasie **Object**:

" = " - znak przypisania referencji typu **Object** do obiektu klasy **Ebook** new **Ebook()** - tworzymy obiekt klasy **Ebook**

```
newObject.toString();
```

Mimo, że nie deklarowaliśmy metody **toString()** w klasie **Ebook**, możemy wywołać ją na obiekcie klasy Ebook, ponieważ dziedziczy ona po klasie **Object**.

Klasa Object

Nie zadziała to jednak w drugą stronę – pojawi się błąd, jeśli spróbujemy wywołać dla tego obiektu metodę z klasy **Ebook**:

```
newObject.getName();
```

Wywołanie metody getName() klasy Ebook spowoduje wystąpienie poniższego wyjątku:

```
Exception in thread "main" java.lang.Error:
Unresolved compilation problem:
The method getName() is undefined for the type Object
```

Dzieje się tak dlatego, że metoda getName() pochodzi z klasy Ebook.

Klasa Object

Klasa Object zawiera metody dostępne we wszystkich klasach, są to m.in.:

Object clone()

Tworzy obiekt identyczny jak ten, na rzecz którego została wywołana.

boolean equals(Object obj)

Sprawdza równość obiektów.

Class getClass()

Zwraca klasę obiektu.

String toString()

Zwraca ciąg znaków opisujących obiekt.

Więcej informacji o metodach klasy **Object**, a także o niej samej można znaleźć pod adresem:

https://docs.oracle.com/javase/8/docs/api/java/lang/Object.html

Metoda equals

Poniżej różnica w działaniu metody **equals** i operatora "==" przy porównywaniu dwóch obiektów:

Metoda **equals** sprawdza czy obiekty mają równą zawartość:

```
String s1 = new String("abc");
String s2 = new String("abc");
System.out.println(s1.equals(s2));
//zwróci true
```

Operator "==" sprawdza, czy wskazują one na ten sam obiekt:

```
String s1 = new String("abc");
String s2 = new String("abc");
System.out.println(s1==s2);
//zwróci false
```

Standardowe klasy **Javy** dostarczają implementacji metody **equals**. Jeśli chcemy mieć tę metodę w naszych klasach, musimy sami zadbać o jej dodanie.

Dokładniej o metodzie equals możesz poczytać w dokumentacji:

https://docs.oracle.com/javase/8/docs/api/java/util/Objects.html#equals-java.lang.Object-java.lang.Object-

Operacje rzutowania

- > Rzutowanie to jawna (określona przez programistę) konwersja jednego typu do drugiego.
- > Rzutowanie typów prostych może powodować utratę danych.
- > Rzutowanie wykonujemy, określając w nawiasach okrągłych typ, jaki chcielibyśmy otrzymać.

Schematyczny opis rzutowania:

```
zmienna = (typNaKtoryRzutujemy) wartość;
```

```
int intValue = 12;
short shortValue = (short) intValue;
```

Operacje rzutowania

- > Rzutowanie to jawna (określona przez programistę) konwersja jednego typu do drugiego.
- > Rzutowanie typów prostych może powodować utratę danych.
- > Rzutowanie wykonujemy, określając w nawiasach okrągłych typ, jaki chcielibyśmy otrzymać.

Schematyczny opis rzutowania:

```
zmienna = (typNaKtoryRzutujemy) wartość;
```

```
int intValue = 12;
short shortValue = (short) intValue;
```

(short) – typ, na który chcemy rzutować.

Operacje rzutowania – utrata informacji

W pewnych przypadkach możemy się spotkać z utratą danych podczas rzutowania, np.:

> Przekroczenie zakresu:

rzutujemy maksymalną wartość typu **int** na typ **short** – co przekracza jego zakres.

Przykład:

```
int intValue = 2147483647;
short shortValue = (short) intValue;
System.out.println(shortValue);
```

Utrata precyzji:

odcięcie części ułamkowej w przypadku rzutowania typu zmiennoprzecinkowego na całkowity.

Przykład:

```
double doubleValue = 11.20;
int intVal = (int) doubleValue;
System.out.println(intVal);
```

Operacje rzutowania – utrata informacji

W pewnych przypadkach możemy się spotkać z utratą danych podczas rzutowania, np.:

Przekroczenie zakresu:

rzutujemy maksymalną wartość typu **int** na typ **short** – co przekracza jego zakres.

Przykład:

```
int intValue = 2147483647;
short shortValue = (short) intValue;
System.out.println(shortValue);
```

Otrzymamy wynik -1 – oznacza to utratę informacji.

Utrata precyzji:

odcięcie części ułamkowej w przypadku rzutowania typu zmiennoprzecinkowego na całkowity.

Przykład:

```
double doubleValue = 11.20;
int intVal = (int) doubleValue;
System.out.println(intVal);
```

Operacje rzutowania – utrata informacji

W pewnych przypadkach możemy się spotkać z utratą danych podczas rzutowania, np.:

Przekroczenie zakresu:

rzutujemy maksymalną wartość typu **int** na typ **short** – co przekracza jego zakres.

Przykład:

```
int intValue = 2147483647;
short shortValue = (short) intValue;
System.out.println(shortValue);
```

Otrzymamy wynik - 1 – oznacza to utratę informacji.

Utrata precyzji:

odcięcie części ułamkowej w przypadku rzutowania typu zmiennoprzecinkowego na całkowity.

Przykład:

```
double doubleValue = 11.20;
int intVal = (int) doubleValue;
System.out.println(intVal);
```

Otrzymamy wynik 11.

Operacje rzutowania

Nie zawsze zamiana typu jest możliwa!

Poniższe próby rzutowania zwrócą błąd podczas kompilacji:

```
String str1 = "abc";
char charValue = (char) str1;
int number = (int) "123";
char c = 'a';
String str2 = (String) c;
```

```
Exception in thread "main" java.lang.Error:
Unresolved compilation problems:
Cannot cast from String to char
Cannot cast from String to int
Cannot cast from char to String
```

Słowo kluczowe static

Użycie static

Wszystkie przykłady, które pokazywaliśmy do tej pory, działały tylko przy użyciu obiektów.

Jest jednak możliwość wywoływania pewnych funkcji przy odwołaniu się do klasy, a nie do danego obiektu.

Taką funkcjonalność daje nam słowo kluczowe static.

Jeżeli dodamy do metody słowo kluczowe **static**, to będzie ona działała dla klasy. Przyjęło się, że umieszczamy słowo **static** za modyfikatorem dostępu.

Metoda statyczna nie może się odnosić do zmiennej, która nie jest statyczna.

Metody static – podsumowanie

- Metodę możemy określić jako statyczną (nazywaną również klasową), dodając przed jej nazwą słowo kluczowe static.
- Metody statyczne można wywołać bez tworzenia obiektu.

Przykład:

```
System.out.println("test");
```

Zwróćmy uwagę, że nie definiujemy nowego obiektu przy użyciu słowa kluczowego **new**.

Deklarowanie metod statycznych – przykłady:

```
static void method1() {
    System.out.println("Metoda nic" +
                       " nie zwraca");
static int method2() {
    return 321;
static String method3() {
    return "Coderslab";
```

Zdefiniowaną metodę możemy wywołać na przykład w dowolnym miejscu metody main.

```
public static void main(String[] args) {
    method1();
}
static void method1() {
    System.out.println("Metoda nic nie zwraca");
}
static String method3() {
    method1();
    return "Coderslab";
}
```

Zdefiniowaną metodę możemy wywołać na przykład w dowolnym miejscu metody main.

```
public static void main(String[] args) {
    method1();
}
static void method1() {
    System.out.println("Metoda nic nie zwraca");
}
static String method3() {
    method1();
    return "Coderslab";
}
```

Wywołujemy metodę.

Zdefiniowaną metodę możemy wywołać na przykład w dowolnym miejscu metody main.

```
public static void main(String[] args) {
    method1();
}
static void method1() {
    System.out.println("Metoda nic nie zwraca");
}
static String method3() {
    method1();
    return "Coderslab";
}
```

Wywołujemy metodę.

Definiujemy metodę.

Zdefiniowaną metodę możemy wywołać na przykład w dowolnym miejscu metody main.

```
public static void main(String[] args) {
    method1();
}
static void method1() {
    System.out.println("Metoda nic nie zwraca");
}
static String method3() {
    method1();
    return "Coderslab";
}
```

Wywołujemy metodę.

Definiujemy metodę.

Wywołujemy metodę.

```
public static void main(String[] args) {
   int variable = method2();
}
static int method2() {
   return 321;
}
```

Coders Lab

```
public static void main(String[] args) {
    int variable = method2();
}
static int method2() {
    return 321;
}
```

variable – tworzymy zmienną oraz przypisujemy jej wynik metody method2 ()

```
public static void main(String[] args) {
    int variable = method2();
}
static int method2() {
    return 321;
}
variable - tworzymy zmienną oraz przypisujemy jej wynik metody method2()
method2() - wywołanie metody
```

```
public static void main(String[] args) {
    int variable = method2();
}
static int method2() {
    return 321;
}

variable - tworzymy zmienną oraz przypisujemy jej wynik metody method2()
method2() - wywołanie metody
return 321 - definiujemy metodę
```

Z innych miejsc w kodzie, np. innych klas – wywołujemy metodę według schematu:

NazwaKlasy.nazwaMetody

Przykład:

```
class Book {
    public static void showTitle() {
        //ciało metody
    }
}
class Author {
    public static void main(String[] args) {
        Book.showTitle();
    }
}
```

Słowo kluczowe static – atrybuty

Jeżeli dodamy słowo kluczowe **static** do atrybutu, to utworzymy zmienną, która jest współdzielona przez wszystkie obiekty danej klasy.

Wewnątrz klasy możemy się odnieść do takiej zmiennej po prostu przez jej nazwę:

```
number;
```

Z innych miejsc w kodzie przez konstrukcję:

NazwaKlasy.nazwaZmiennej

```
Book.number;
```

```
class Book {
    static int number = 0;
    public void increaseNumber() {
        number ++;
        Book.number ++;
    }
}
```

Słowo kluczowe static – atrybuty

Jeżeli dodamy słowo kluczowe **static** do atrybutu, to utworzymy zmienną, która jest współdzielona przez wszystkie obiekty danej klasy.

Wewnątrz klasy możemy się odnieść do takiej zmiennej po prostu przez jej nazwę:

```
number;
```

Z innych miejsc w kodzie przez konstrukcję:

NazwaKlasy.nazwaZmiennej

```
Book.number;
```

```
class Book {
    static int number = 0;
    public void increaseNumber() {
        number ++;
        Book.number ++;
    }
}
```

Wewnątrz klasy możemy się do jej metody statycznej odwołać na oba sposoby.

Zmienna liczba parametrów

Tworząc metodę, możemy zadeklarować, że przyjmuje ona dowolną liczbę parametrów określonego typu. Jest to konstrukcja zwana **varargs**.

Przykład:

```
displayText(String... words) {}
```

```
displayText – nazwa metody,
String – typ parametrów,
... – deklaracja dowolnej liczby parametrów,
words – zmienna przechowująca przekazane parametry.
```

Zmienna liczba parametrów

```
public static void displayText(String... words) {
    for (String word : words) {
        System.out.println(word);
    }
}
```

Wywołanie

```
displayText();
displayText("Witaj");
displayText("Witaj", "na");
displayText("Witaj", "na", "kursie");
displayText("Witaj", "na", "kursie", "Java");
```

Automatyczna konwersja typów prostych

W wyniku operacji arytmetycznych występować może automatyczna konwersja typów, której główne zasady zawierają się w czterech następujących punktach:

- 1. Wartości byte, short oraz char są konwertowane podczas obliczeń do typu int.
- 2. Jeśli jeden z elementów działania jest typu **long**, to całe działanie (pozostałe wartości) jest konwertowane do **long**.
- 3. Jeśli jeden z elementów działania jest typu float, to całość jest konwertowana do float.
- 4. Jeśli jeden z elementów jest typu double, to całość jest konwertowana do double.

Automatyczna konwersja typów prostych

Trzeba pamiętać o tym, że wynik działania musimy przypisać do poprawnego typu, inaczej może nastąpić utrata danych.

Poprawny zapis:

```
int a = 2;
double b = 1.5;
double c = b/a;
```

Niepoprawny zapis:

```
int a = 2;
double b = 1.5;
int c = b/a;
```

Zwróćmy uwagę na wyniki jakie otrzymamy wykonując poniższy kod:

```
double ex1 = 3/2;
System.out.println(ex1);
// 1.0
double ex2 = 3/2.0;
System.out.println(ex2);
//1.5
double ex3 = 3/2*2;
System.out.println(ex3);
//2.0
double ex4 = 3.0/2*2;
System.out.println(ex4);
//3.0
```

Zwróćmy uwagę na wyniki jakie otrzymamy wykonując poniższy kod:

```
double ex1 = 3/2;
System.out.println(ex1);
// 1.0
double ex2 = 3/2.0;
System.out.println(ex2);
//1.5
double ex3 = 3/2*2;
System.out.println(ex3);
//2.0
double ex4 = 3.0/2*2;
System.out.println(ex4);
//3.0
```

Obie strony operacji są typu **int**, więc wynik też jest typu **int**. Dopiero wynik operacji jest konwertowany na typ **double** – nastąpiła utrata danych.

Zwróćmy uwagę na wyniki jakie otrzymamy wykonując poniższy kod:

```
double ex1 = 3/2;
System.out.println(ex1);
// 1.0
double ex2 = 3/2.0;
System.out.println(ex2);
//1.5
double ex3 = 3/2*2;
System.out.println(ex3);
//2.0
double ex4 = 3.0/2*2;
System.out.println(ex4);
//3.0
```

Obie strony operacji są typu **int**, więc wynik też jest typu **int**. Dopiero wynik operacji jest konwertowany na typ **double** – nastąpiła utrata danych.

Jedna ze stron operacji jest typu **double**, wynik też jest typu **double** – otrzymujemy poprawny wynik.

Zwróćmy uwagę na wyniki jakie otrzymamy wykonując poniższy kod:

```
double ex1 = 3/2;
System.out.println(ex1);
// 1.0
double ex2 = 3/2.0;
System.out.println(ex2);
//1.5
double ex3 = 3/2*2;
System.out.println(ex3);
//2.0
double ex4 = 3.0/2*2;
System.out.println(ex4);
//3.0
```

Obie strony operacji są typu **int**, więc wynik też jest typu **int**. Dopiero wynik operacji jest konwertowany na typ **double** – nastąpiła utrata danych.

Jedna ze stron operacji jest typu **double**, wynik też jest typu **double** – otrzymujemy poprawny wynik.

Wynik dzielenia 3/2 wynosi 1, pomnożony przez 2 – daje 2. Dopiero teraz następuje konwersja na double – otrzymujemy niepoprawny wynik.

Zwróćmy uwagę na wyniki jakie otrzymamy wykonując poniższy kod:

```
double ex1 = 3/2;
System.out.println(ex1);
// 1.0
double ex2 = 3/2.0;
System.out.println(ex2);
//1.5
double ex3 = 3/2*2;
System.out.println(ex3);
//2.0
double ex4 = 3.0/2*2;
System.out.println(ex4);
//3.0
```

Obie strony operacji są typu **int**, więc wynik też jest typu **int**. Dopiero wynik operacji jest konwertowany na typ **double** – nastąpiła utrata danych.

Jedna ze stron operacji jest typu **double**, wynik też jest typu **double** – otrzymujemy poprawny wynik.

Wynik dzielenia 3/2 wynosi 1, pomnożony przez 2 – daje 2. Dopiero teraz następuje konwersja na double – otrzymujemy niepoprawny wynik.

Poprawny wynik.

Zamiast dopisywać ".0" możemy na końcu wartości liczbowej wskazać jawnie jej typ, np.:

Dodajemy literę d, jeśli ma to być typ double:

```
double ex1 = 3/2d;
```

Dodajemy literę f, jeśli chcemy uzyskać float:

```
float someFloat = 123123123f;
```

Dodajemy literę L dla typu long:

```
long someLong = 123123123L;
```

Wielkość litery nie ma znaczenia, jednakże dla typu **long** stosujemy zazwyczaj wielką literę ze względu na podobieństwo małej litery **l** do liczby **l**.

Konwersja na String

Dość częstym przypadkiem jest konwersja wartości liczbowej do wartości **String**. Tego typu konwersję możemy wykonać na kilka sposobów:

```
int number = 123;
String str1 = Integer.toString(number);
String str2 = String.valueOf(number);
String str3 = "value of number = " + number;
```

Konwersja na String

Dość częstym przypadkiem jest konwersja wartości liczbowej do wartości **String**. Tego typu konwersję możemy wykonać na kilka sposobów:

```
int number = 123;
String str1 = Integer.toString(number);
String str2 = String.valueOf(number);
String str3 = "value of number = " + number;
```

Wykona się automatyczna konwersja.

Zadania

